

عنوان مقاله:

نسبت سنجی، موضوع شناسی تقنینی و رویه ای در توبه از زنا به عنف در حقوق ایران، ترکیه و مصر

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

امیر هوشنگ فتحی - گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران

سید حسین هاشمی - گروه حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه مفید قم، قم، ایران

شهرداد دارابی - گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران

خلاصه مقاله:

توبه به مثابه یکی از تاسیسات ارفاقی در حقوق جزای اسلامی می تواند واجد کارکرد کیفر زدایی در حقوق جزای عرفی باشد. به رسمیت شناختن این تاسیس اسلامی در حقوق جزای موضوعه موجب می گردد تا نظام کیفری از یک سو محمل موجهی را برای مواردی که مجرم نادم گردیده و اصلاح وی محرز می باشد جهت سقوط کیفر یا اعطاء تخفیف مجازات دارا باشد و از سوی دیگر با توجه به ضوابط توبه که حدود و ثغور آن رامشخص میسازد سیاست تقنینی در جهات سقوط مجازات از اتخاذ رویکردهای متشدد و صلاحدیدی مصون بماند. یافته ناشی از مباحث گفته شده در این پژوهش، حاکی از آن است که مقنن در اعمال تحولات قانونی در باب جرایم جنسی تا حدودی از اصول و مبانی فقهی فاصله گرفته است و این تحولات غالباً متأثر از مقتضیات زمان و مکان، ممانعت از وهن به دین و ملاحظات حقوق بشری بوده است. مدعای ما بر این امر این است که قانونگذار در تدوین برخی مقررات در خصوص این دسته از جرایم نه تنها از نظر مشهور فقها پیروی نکرده بلکه اقدام به جرمانگاری و در نظر گرفتن شدیدترین مجازات (اعدام) برای برخی رفتارها نموده است که هیچ پیشینه فقهی و روایی نیز نداشته است. بنابراین می توان گفت تحولات ایجاد شده در مواردی با مبانی جرم انگاری هماهنگی ندارد و بر اساس مبانی و اصول صورت پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

توبه، موازین فقه جزایی، سقوط مجازات، تخفیف مجازات، تظاهر به توبه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1532696>

